

'The essence of life of Eliza Pepermans'

By Danny Ilegems, DeMorgen

On the occasion of the solo exhibition 'The Artist's Studio'

Bookreview 'Eliza Pepermans, Paintings and Drawings'

By Els Roelandt, Glean Magazine

On the occasion of the second artist publication

Cultural inspirations: The Artist's Studio

By Geert Van der Speeten, DeStandaard

On the occasion of the solo-exhibition 'The Artist's Studio'

Look at this!

By Inge Rylant, DeStandaard

On occasion of the solo-exhibition 'The Artist's Studio'

Spotted by Cara

By Cara Brems, Feeling Magazine

On occasion of the solo-exhibition 'The Artist's Studio'

'Artist Studio's are mythical places'

By Andy Furniere, Bruzz Magazine

On occasion of the solo-exhibition 'The Artist's Studio'

'Les premiers jours du printemps à la campagne'

Joke Van Caesbroeck, for DeStandaard

Contribution for 'Het Beeld'

'An Ode to the rose'

Published by DeMorgen

On occasion of the duo-exhibition with Thomas Renwart

'Art Brussels weaves its way into the heart of the city'

Published by Bruzz Magazine

On the occasion of the art fair

'There's a lot of beauty in the everyday, Pepermans dines with grandmasters'

By Jonas Mortier, DeMorgen

On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

Look at this!

By Inge Rylant, DeStandaard

On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

'Painting Sunflowers, isn't that for old ladies?' Pepermans proves the opposite.'

By Geert van der Speeten, DeStandaard

On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

Hit & Run

For DeStandaard

On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

Spot on!

KW Weekend

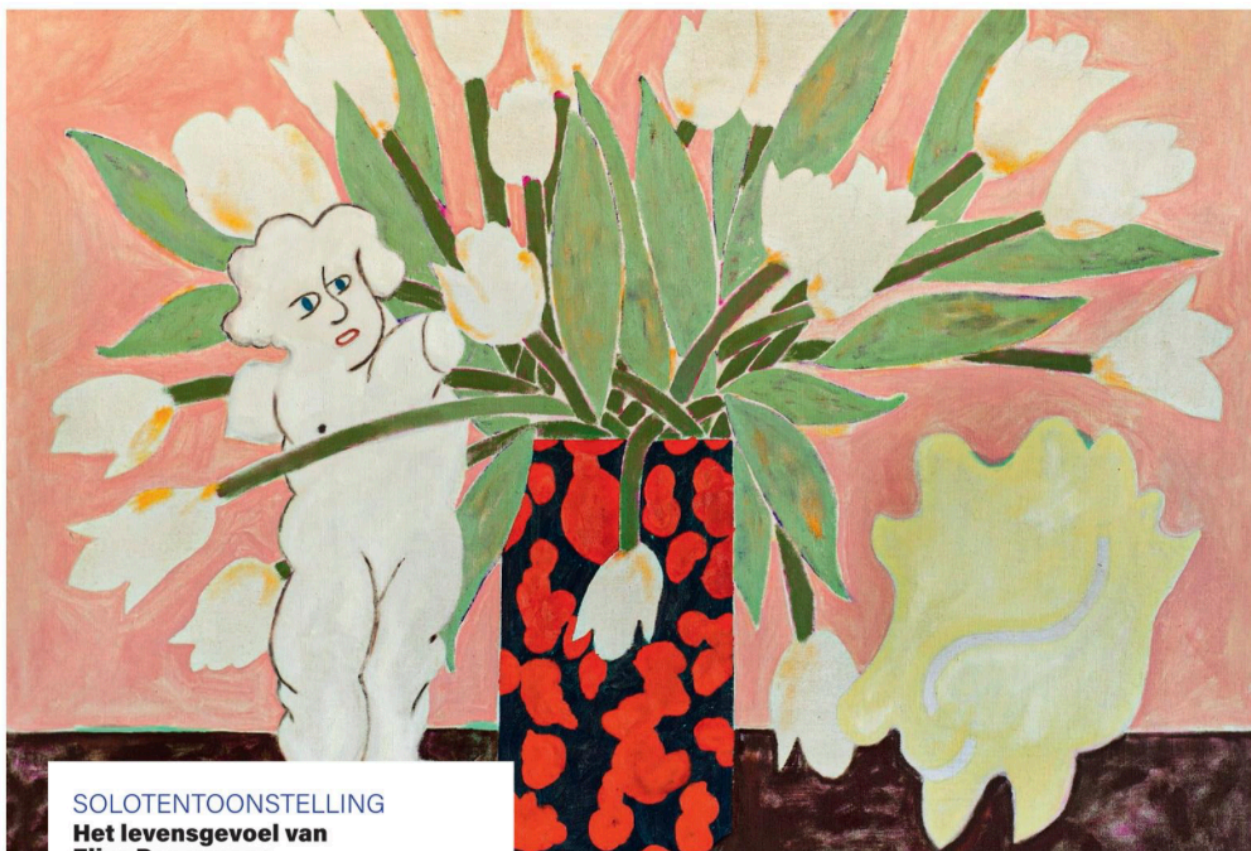
On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

Eliza Pepermans - The Burgundian Summerhouse

Toon Delanote OKV

On the occasion of the solo-exhibition 'The Burgundian Summerhouse'

expo



SOLOTENTOONSTELLING Het levensgevoel van Eliza Pepermans

Het stilleven is van alle tijden en alle stijlen, en het komt in alle mogelijke verschijningsvormen. De zeventiende-eeuwse Vlaamse stillevens spraken van weelde en zelfvoldaanheid, de potjes van Giorgio Morandi van stilte, ascese en afzondering. De aardbeien van Chardin, de citroen van Manet, de banaan van Andy Warhol: het zijn stuk voor stuk iconen van de westerse beeldcultuur. Het meest verbijsterende stilleven dat ik ken is *Untitled (Still Life)* van Luc Tuymans. Het was zijn reactie op 9/11: het onvermogen van de kunstenaar uitgedrukt in een reusachtig schilderij (350 x 500 cm) van wat fruit en een kruid met water.

In Schönfeld Gallery in Brussel exposeert Eliza Pepermans schetsen, tekeningen en schilderijen onder de titel *The Artist's Studio*. Het zijn allemaal stillevens. Ze hebben de geest van de klassieken (Cézanne, Picasso), de onschuld van kleurboeken en het heimelijke levensgevoel van de millennial. Opgeteld zouden deze werken een goed beeld van het atelier van de kunstenaar geven. Maar misschien zeggen ze ook iets over haar innerlijke landschap. Misschien zijn de dingen die haar omringen haar veiligheid, haar zekerheid en haar redding. Want het gedroomde stilleven vult de leegte, trotseert de tijd en adelt de banaliteit. (D)

**Vanaf 3/11 in Schönfeld Gallery, Brussel,
schonfeldgallery.com**

KORT & GOED

Van **Joris Van de Moortel**, de multimediale beeldenstormer wiens totaalspektakel *Hell on Earth* zich ontrolt in het S.M.A.K., is ook recent werk te zien in galerie Nathalie Obadia in Brussel. Waaronder het diabolische schilderij *Mijn hoofd is een zieke vulkaan*. ... Voor wie een weekendje Wenen in het vooruitzicht heeft: in het Albertina-museum roept **Adrian Ghenie**, een kunstenaar uit de stal van Tim Van Laere, de geest van Egon Schiele op met hedendaagse reconstructies van diens verdwenen werken. ... De tijd is rijp om een blik te werpen op sprekend werk van een aantal minder sprekende namen. Zo stelt **Tom Jooris** kleine abstracte schilderijen tentoon in de galerieruimte van Estaminet In den Bouw in Kalken, Laarne. Met wat hulp van een routeplanner komt u uit bij een verras-

send poëtisch minispektakel. Fijnproeverij voor de ogen. ... De naam **Jan De Zutter** associëren wij met gedegen vakmanschap. Eerst demonstreerde hij dat in de journalistiek, bij *De Morgen*, en daarna in de politiek, in de entourage van Steve Stevaert en Kathleen Van Brempt. Sinds enige tijd is hij toegewijd aan de kunsten. In Galerie Verbeek-Van Dyck in Antwerpen exposeert hij zijn treffende, tactiele portretten in houtskool. ... *De Morgen*-illustrator **Gwen Vanderstraeten** (@mellongwen) toont haar schilderijen, ook overwegend portretten, in GC 't Blikveld in Bonheiden. ... Vol verwachting klopt ons hartje voor de aangekondigde solo-expo van **Bert Huyghe**, vanaf 9 november in Pizza Gallery, Antwerpen.



© ELIZA PEPERMANS

Els Roelandt

Boeken

Eliza Pepermans, Paintings and drawings

Voor wie houdt van de stilte van de dingen is het nieuwe boek van Eliza Pepermans een welgekomen geschenk. Pepermans schildert en tekent stillevens en vanitas-lateralen waarin bloemen, vazen, visser, schalen en bloemen hoofdrol spelen. Mensen zijn erin afwezig, al duikt regelmatig een min of meer geabstraheerde schedel op. Dik aangezette lijnen zetten de contouren van de voorwerpen uit, zoals op uitnodigende kleurplaten. Pepermans' werk zit uitdrukkelijk verankerd in de vanitastraditie, een genre dat dan weer geworteld is in de melancholie van de menselijke conditie. De term vanitas omvat niet alleen ijdelheid maar ook de vluchtigheid van alles wat tijdelijk is. Het welbekende genre bloeide op in de Nederlanden aan het begin van de zeventiende eeuw, waar stillevens zich ontwikkelden tot krachtige visuele meditatie over de vergankelijkheid van het leven. Oorspronkelijk ontleend deze schilderijen hun iconografie aan eenvoudige afbeeldingen van schedels, rottende vruchten, en andere symbolen van de sterfelijheid, die vaak werden toegevoegd aan de achterzijde van portretten in de late renaissance. Zo ontspant zich op de doeken van de vanitasschilders een stille, maar onmiskenbare boodschap: alles wat onze wereldse ambitie en genietingen voedt, is uiteindelijk onderworpen aan de tijd en de dood. In Vlaanderen kreeg het genre de negentiende en twintigste eeuw een heel eigen uitdrukkingvorm en Pepermans' hedendaagse vanitasschilderijen bevatten daar verwijzingen naar. Zo vind ik haar werk verwant met dat van de Brusselse schilder Jean Brusselmans (1884-1953) of sommige van de latere werken van de in Antwerpen geboren Marthe Donas (1885-1967).

Pepermans' composities met wollige, blozende rozen, blauw-wit geruite vazen en hoekige zachtgele zonnebloemen zijn — in tegenstelling tot de oorspronkelijke, traditionele vanitaswerken uit de zeventiende eeuw — zo vriendelijk dat ze de indruk wekken dat al wat tijdelijk mooi is een lichtheid in zich draagt die je al schilderend of tekenend toch kan vatten en bijhouden.

In dit tweede boek van de kunstenaar, *Eliza Pepermans: Paintings and drawings*, uitgegeven op slechts 400 exemplaren, maakt Pepermans een selectie van haar schilderijen en tekeningen gemaakt tussen 2019 en 2022.

Hilton Als, thuis in een wereld die queer is

De Amerikaanse Pulitzer Prize-winnaar (2017) en essayist voor The New Yorker, auteur van onder andere het boek *White Girls*, en publiek intellectueel Hilton Als (1960) maakte vorig jaar in november voor de galerie van David Zwirner in Los Angeles de tentoonstelling *At Home. Alice Neel in The Queer World*. Als' essays en zijn denken over kunst zijn steeds hoogstpersoonlijk. Hij verbindt graag oeuvers en kunstenaars met de rommel ('mess') noemt Als het) die mensen maken van en in hun dagelijks leven. Als is een schrijver die je wil ontmoeten. Zijn essays lezen als schetsen, intrigerende vertelsels die nooit dwingend of berelend zijn maar uitdagend en teder.

Een van de eerste essays die ik zelf ooit las van Als is *Marigolds*. Dit merkwaardig stukje tekst, een vreemde, jazzy schets van Als' familieleven en relatie met zijn vader, werd opgenomen in de essaybundel *My Favorite Plant. Writers and Gardeners and the Plants They Love*, samengesteld door de Amerikaanse auteur Jamaica Kincaid (Antigua, 1949) en in 1998 uitgegeven als een bundel waarin essayisten schrijven over hun favoriete bloem. Kincaid is zelf een felle schrijfter over onder andere de invloed van kolonialisme op de manier waarop we naar de natuur kijken, haar gebruiken en onze landschappen en tuinen cultiveren. Vorig jaar publiceerde ze samen met de Amerikaanse kunstenaar Kara Walker een fascinerend prentenboek voor kinderen over planten: *An Encyclopedia of Gardening for Colored Children*, waarin zij en Walker de koloniale geschiedenis van planten uitleggen aan kinderen en een andere, meer oorspronkelijke betekenis verbinden aan planten en hun gebruik naar boven halen. De illustraties zijn van Walkers hand, pittig.

White Girls, een van de bekendste essaybundels van Hilton Als, verscheen in 2013. Het is een fascinerende bundel die een misleidende titel meekreeg. Alle essays in dit boek hebben op de een of andere manier te maken met homoseksualiteit. Er worden mensen in beschreven als Truman Capote die zich identificeert als wit meisje, of dat wilde zijn, en muzikant Eminem die door zijn moeder al een wit meisje werd genoemd. Als koos de titel en dit uitgangspunt om te duiden op de vele verschillende manieren waarop ras en geslacht elkaar kruisen en met elkaar spelen. *White Girls* gaat dus niet over meisjes die wit zijn maar over queer-ness, over gender en over ras.

Als groeide op in Brooklyn, hij studeerde aan Columbia University in de jaren tachtig van de vorige eeuw. En omdat daar toen nog geen opleiding in African American Studies bestond, koos hij voor de opleiding kunstgeschiedenis: daar kwamen kunstenaars aan bod die wel spraken en nadachten over zwart zijn, én over queer zijn. Als leerde er in die periode het werk van schilder Alice Neel (1900-1984) kennen: een vrouw die mensen schilderde die hij kende, die herkenbaar waren voor hem. Zijn fascinatie voor de New Yorkse schilder zou niet meer verdwijnen. Toch schreef hij tot voor kort nooit over haar. Pas op de expo en in de gelijknamige catalogus *At Home. Alice Neel in The Queer World*, toont Als ons waarom hij zo van Neel houdt.



Eliza Pepermans: *Paintings and drawings*, tekst Femke Vandenbosch, uitgegeven in eigen beheer, 2024



Boeken



Eliza Pepermans: *Paintings and drawings*



Hilton Als, *At Home: Alice Neel in the Queer World*

Neel portretteerde in haar New Yorkse appartement een groep van mensen die meestal niet afgebeeld werden: moeders met of zonder hun kinderen, mensen die uit armoede ziek waren, haar burens... maar ook queers. Als gebruikt graag het woord queer, eerder dan homo of lesbienne. Volgens Als is queer een omvattender woord. Het duidt op inclusie van mensen die niet per se gay zijn maar die zich wel inzetten voor die gemeenschap. Queer, zo zegt Als, verwijst niet naar wie wat met wie doet in bed, het is een open concept voor het benoemen van vele mogelijkheden van leven en seksualiteit beleven. Alice Neel zelf was geen lesbienne, maar wel een kracht in die queer wereld, ze was anders. In Als' manier van denken was Neel queer. Vanuit dit standpunt bouwt Als de expo op met portretten van mensen die in New York leefden — bekend, zoals Metropolitan Museum curator Henry Geldzahler of activiste Kate Millett, of onbekend (*Marxist Girl* (Irene Pesikis)). Dat gebeurt chronologisch en volgt de visuele evolutie van het werk. Van portretten uit de jaren dertig tot vijftig die tegen een veelal donkere achtergrond zijn geschilderd (*Max White*, 1935), evolueert Neels werk in de jaren zeventig en tachtig naar een lichtheid waarin ze minder details nodig had om de essentie van de geportretteerden weer te geven en hen simpelweg tegen een witte achtergrond schildert (*Bella Abzug*, 1976). Deze vormelijke evolutie komt volgens Als overeen met de evolutie van onze houding tegenover queer-ness: in de jaren dertig tot vijftig verschoof wie homo of lesbienne was, of er enigszins mee te maken had, zich engens in het donker, in de jaren zestig werd het iets rebels en zag queer-ness het daglicht in die context om vanaf de jaren zeventig en tachtig beseft te worden als een soort van publiek geheim.

At Home: Alice in the Queer World bevat de allereerste tekst van Als over het werk van Alice Neel. Wat hij schrijft over haar las ik nooit elders: 'Neels' portraits of queer thinkers, artists, and beings taught me that (...) what I was looking for — what Alice Neel painted — was the collective uncanny: how, despite the odds, we persisted in being a self no matter how you or the world labeled it.'

Jamaica Kincaid, *My Favorite Plant. Writers and Gardeners on the Plants They Love*, 2024 (nieuwe pocketeditie uitgegeven bij Picador)

Jamaica Kincaid & Kara Walker, *An Encyclopedia of Gardening For Colored Children*, 2024

Hilton Als, *White Girls*, 2013

Hilton Als, *At Home: Alice Neel in the Queer World*, David Zwirner Books, 2024

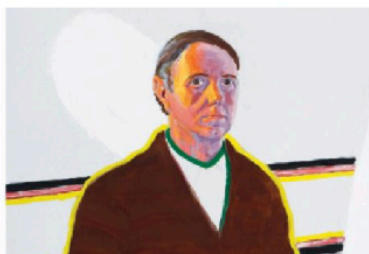
Boeken

63

Meer cultuurtips in 15 disciplines, waaronder de volledige expokalenders, vindt u in de app DS Nieuws en op standaard.be/cultuurtips.



EXPO



Roger Raveel, *De leegte om mij heen*. vg

1 3 x Raveel

Tot 9/2 in Roger Raveel Museum, Machelen-aan-de-Leie

Het Roger Raveel Museum sluit een feestjaar af met drie tentoonstellingen. Ze zoomen in op het 25-jarige bestaan van het museum, op de bijzondere architectuur van kunstenaarsmusea en op aspecten uit het oeuvre van de huis-, tuin- en keukenrealist die vaak over het hoofd gezien worden. Zo demonstreert *De leegte om mij heen* hoe Raveels schilderijen de neiging hebben om zich uit te breiden in hun omgeving.

2 Eliza Pepermans

Tot 21/12 in Schönfeld Gallery, Brussel

In uitbundige kleuren en levendige beelden schildert Eliza Pepermans alledaagse taferelen. In haar nieuwe solo biedt ze inzicht in haar atelier. Schetsen, kleurenstudies, houtskooltekeningen en schilderijen tonen hoe haar stillevens tot stand komen.

3 Het album van de duivel

Tot 9/3 in Musée Félicien Rops, Namen

'Kan choqueren': het Musée Félicien Rops haalt het bordje boven voor *Het album van de duivel*, een tentoonstelling rond een erotische prentenreeks die de kunstenaar tussen 1878 en 1882 realiseerde. Centraal staan de femme fatale en de verzoeking van de heilige Antonius. (gvds)

KLASSIEK



Sol Gabetta. jw

1 Camille Saint-Saëns

6/11 in De Singel, Antwerpen

Het *Eerste celloconcerto* van Camille Saint-Saëns heeft een speciale plaats in het hart van topcelliste Sol Gabetta. Het is een ijkpunt in haar carrière, waaraan ze voortdurend nuances toevoegt. Gabetta staat op het podium met het Franse orkest Les Siècles.

2 Noise uprising

7/11 in De Bijloke, Gent

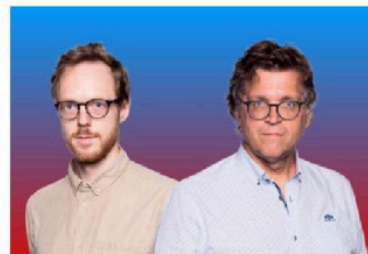
In zijn boek *Noise uprising* duikt de Amerikaanse cultuurhistoricus Michael Denning in muziekopnames uit de jaren 1920 uit havensteden overal ter wereld. Het leverde klinkende getuigen op van de opkomst van son, jazz, samba, rebetika, fado en tango. Die kleurrijke geschiedenis verwerkt componist Christopher Trapani in een nieuwe liedcyclus.

3 Sirocco

9/11 in Bozar, Brussel

De Zuid-Afrikaanse cellist Abel Selaocoe voelt zich als een vis in het water in de uiteenlopendste genres en stijlen. Telkens weer haalt hij de banden aan tussen de westerse en niet-westerse muzikale tradities. Samen met Manchester Collective presenteert hij *Sirocco*, een wervend programma dat van Selaocoes eigen arrangementen tot Stravinski en Haydn gaat, en van Afrikaanse traditionals tot Deense folk. (vdbv)

PODCAST



Roeland Termote en Steven De Foer. am

1 VS Vandaag

DS Vandaag, onze dagelijkse nieuwspodcast, wordt voor even *VS Vandaag*. Onze Amerikakenners Steven De Foer en Roeland Termote trokken de afgelopen weken door de strijdstaten waar de Amerikaanse verkiezingen beslist zullen worden. In vijf afleveringen leggen ze uit wat ze zagen en hoe deze presidentsrace het land hoe dan ook zal veranderen.

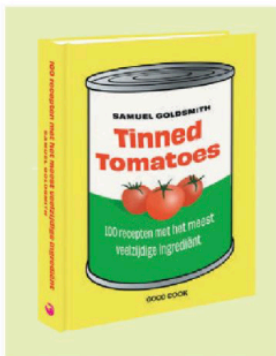
2 Hacks on tap

De VS zijn deze dagen zo diep verdeeld dat het wel lijkt alsof Republikeinen en Democraten niet meer met elkaar willen praten. In *Hacks on tap* doen ze dat wel. David Axelrod, de voormalige campagneleider van Barack Obama, en Mike Murphy, een Republikeinse Trumpercriticus, gaan elke week in gesprek over de Amerikaanse verkiezingsstrijd. De stijl is luchtig en joviaal, de inzichten van deze twee ervaren rotten zijn bijzonder leerrijk.

3 Americast

De Britse blik op de Amerikaanse strijd is ook voor Belgische luisteraars interessant, en die krijg je in *Americast*, een podcast van de BBC. Een no-nonsensepodcast die met een journalistieke sérieux de belangrijkste feiten van deze campagne schetst. (al)

Te beluisteren via de app DS Podcast en de reguliere podcastkanalen. Meer tips? Abonneer u gratis op de nieuwsbrief via www.standaard.be/nieuwsbrieven



WAT OVERBLIJFT
 Wordt ieder mens gevormd door wat hij heeft meegemaakt en daarvan onthoudt? De Japanse kunstenaar Tomoya Sakai onderzoekt de vraag door herinneringen van zichzelf en van anderen te kneden tot abstracte keramieken beelden.
 @s_tomoya1212

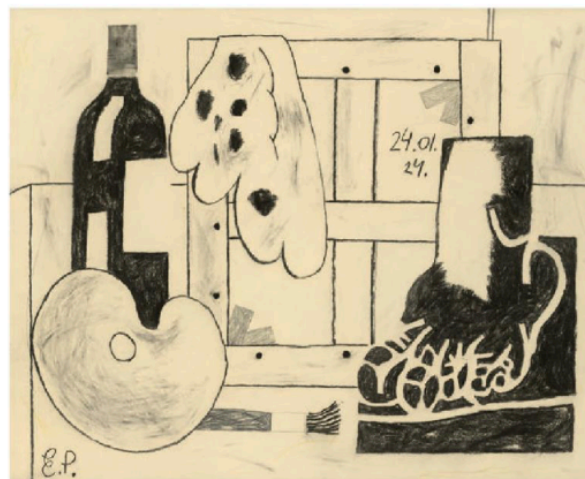
WAT VOORAFGING
 Altijd benieuwd naar het atelier van kunstenaars? In Schönfeld Gallery kun je binnenkijken in de (nagebouwde) werkruimte van Elize Pepermans, die je via haar schilderijen meeneemt in haar creatieproces. **'Elize Pepermans - The Artist's Studio', 3 november tot 21 december, Schönfeld Gallery, Rivoli Brussels, Waterlooosesteenweg 690, Ukkel, schonfeldgallery.com**

BLIK VERRUIMEN
 Zowat iedereen heeft tomaten uit blik in huis voor een snelle soep of saus, maar die conserven bieden veel meer mogelijkheden. Samuel Goldsmith verzamelde 100 veelzijdige recepten die je voorraadkast snel zullen leegmaken. **'Tinned Tomatoes', Samuel Goldsmith, uitgegeven bij Good Cook.**

MUSEUMWINKELN
 In de winkel van het Modemuseum Antwerpen snuister je voortaan nog langer rond, want die is uitgebreid met de vleugel waar eerst kunstboekhandel Copyright zat. **MoMu Shop, Nationalestraat 28, Antwerpen**

Kijk eens

Inge Rylant verzamelt deze week zoekende zielen en tijdreizigers, met een ommetje langs de voorraadkast.



TAPIJEN SCHIETEN
 Toen covid haar horecajob op pauze zette, schafte Hanne Edison haar eerste tuftpistool aan. Ze is nooit gestopt en maakt nu dagelijks getufte tapijten en sculpturen in haar atelier in Nova Scotia (Canada).
 @h.h.hooks

EEUWENOUE BEELDEN UIT HET NU
 Al bijna veertig jaar is beeldhouwer Mark Manders bezig aan zijn 'Zelfportret als gebouw'. Zijn monumentale beelden zijn niet alleen een reflectie van fysieke ruimtes, zoals een badkamer, slaapkamer en studio, maar ook van een innerlijke zoektocht. **'Mark Manders', tot 21 december, Xavier Hufkens Galerie, Van Eyckstraat 44, Brussel, xavierhufkens.com**



© Piet-Abert Goothals

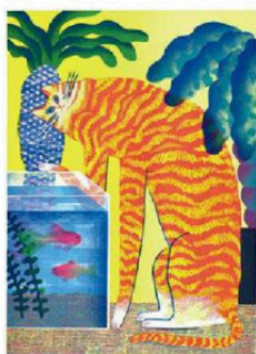


kunst



DE KEUZE VAN CARA

Houd je net als onze chef cultuur Cara Brems van kunst én van eten?
Deze maand combineert ze de twee.



Leve de grafiek

Grafixx, het festival voor beeldverhaal en illustratie, is dit jaar aan haar twaalfde editie toe. Traditiegetrouw staat het lange weekend garant voor een mooie stavaza over wat er leeft in de internationale grafische wereld. De rode draad door deze editie luidt 'overlevring' en wordt doorgetrokken in een resem lezingen, tentoonstellingen, workshops en performances.

GRAFIXX, 21 TOT 24 NOVEMBER, DE STUDIO, ANTWERPEN, GRAFIXX.BE



Gespot: Eliza Pepermans

Ik zei het hier al eens eerder: ik heb een zwak voor stillevens. En dat lijkt ook te gelden voor kunstenaar **Eliza Pepermans**. Haar expo 'The Artist's Studio' bestaat uit werken die roerloze tafereel uit haar atelier tonen, op z'n **Paul Cézannes**. Net als de beroemde Franse schilder geeft Pepermans bloemen, kruiden, fruit en doodshoofden een eeuwig leven op papier of doek.

THE ARTIST'S STUDIO - ELIZA PEPERMANS, VAN 3 NOVEMBER TOT 21 DECEMBER, SCHÖNFELD GALLERY, BRUSSEL, SCHONFELDGALLERY.COM

Gecureerd eten

Goed eten op kunstige plekken? Je moet het ons geen twee keer vragen. Toerisme Leiestreek pakt uit met een reeks 'Kunst&Diner'-evenementen, waarbij het lokale gastronomie en net zo lokale schone kunsten samenbrengt voor een fijne prijs. Zo kun je op 31 januari en 1 februari gaan dineren in het voormalig atelier van kunstenaar **José Vermeersch** (1922-1997). Op 1 maart worden de voetjes in het **Mudel (Museum van Deinze en de Leiestreek)** onder tafel geschoven.

€ 95 PER PERSOON. RESERVEREN VIA TOERISME-LEIESTREEK.BE



2X

BEELDIG

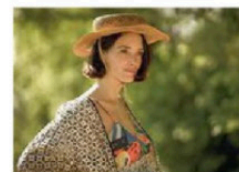


BEELDHOUBOEK

Na de *Fenomenale Vrouwen in de Schilderkunst* brengt

uitgeverij **W Books** nu ook de *Fenomenale Vrouwen in de Beeldhouwkunst* uit: een overzichtsboek met ruim 300 gevestigde en opkomende beeldhouwers van verschillende generaties. Daaronder **Käthe Kollwitz, Yayoi Kusama, Louise Bourgeois, Tschabalala Self** en **Simone Leigh**.

FENOMENALE VROUWEN IN DE BEELDHOUBOUWKUNST. VERSCHENEN BIJ W BOOKS, € 59,95.



SCULPTUUR À LA SAINT PHALLE

Nóg zo'n fenomenale vrouw in de beeldhouwkunst is de Frans-Amerikaanse **Niki de Saint Phalle** (1930-2002). En laat er nu net een biopic over haar uitgekomen zijn. In de film *Niki* leer je haar kennen als model, acteur, moeder en beginnend kunstenaar in de jaren vijftig. Via flashbacks keer je mee terug naar haar zware jeugd. Met **Charlotte Le Bon** (*Cheyenne & Lola*) als Niki. **NIKI, NU IN DE BIOSCOOP.**

1. JOOHEE YOON, CAT WITH GOLDFISH. 2. ELIZA PEPERMANS, BY CANDLELIGHT. 3. MUDEL © STAD DEINZE.

Spotted by Cara

By Cara Brems, Feeling Magazine

On occasion of the solo-exhibition 'The Artist's Studio'



Klein onderhoud

Eliza Pepermans kijkt achter de schermen in *The artist's studio*

'Ateliers zijn mythische plekken'

In haar werkelijke werkplek in Antwerpen laat ze liever niemand binnen, zegt beeldend kunstenaar Eliza Pepermans. "Als iemand input geeft op een werk in ontwikkeling, kan dat me uit koers slaan, dus houd ik de deur liefst gesloten." Iedereen is daarentegen meer dan welkom in het mythische atelier vol fantasierijke stillevenen dat ze inricht in haar expo *The artist's studio*.

Pepermans maakte haar kunst altijd al gewoon thuis. "Vroeger werkte ik aan de keukentafel, nu doe ik dat in een apart kamertje," vertelt ze. "Mijn werk is een fundamenteel deel van mezelf, het zou daarom raar zijn om mijn atelier op een andere plek te hebben. De huiselijke sfeer past ook bij de stillevenen waar ik op focus." Haar werkplek is spartaans ingericht, met enkel de nodige materialen en witte muren. "Zo kan ik me het best concentreren op de beelden die ik maak."

Het staat in schril contrast met het fictieve atelier dat ze in *The artist's studio* creëert met haar schetsen, kleurenstudies, tekeningen en schilderijen. Daarmee geeft ze een inkijk in haar eigen werkproces, maar ze refereert in haar stillevenen ook veelvuldig aan dat van illustere voorgangers. Zo verwijst een cupido naar Cézanne, een schelp roept Matisse op. "Het is fascinerend om na te gaan hoe de ateliers van iconische kunstenaars eruitzagen. Het zijn mythische plekken, waar ik ook antwoorden vind voor mijn eigen praktijk."

Wie vertrouwd is met het werk van Pepermans, zal verwonderd zijn over de dreigende schaduwen die in haar werk zijn binnengeslopen. De beelden zijn donkerder en er doemen geregeld nachtdieren als uilen en vleermuizen op. Een kaars ligt omgevallen op tafel, bloemen verwelken. "Dat is de onheilspellende actualiteit die ik kanaliseer in een universele taal. Maar in de onderlagen fonkelt nog steeds levensvreugde in de vorm van felle kleuren."

Een andere belangrijke verandering is de sterker uitgewerkte verhalende dimensie. "Ik ben begonnen met stillevenen, omdat ze het ideale speelveld vormen voor een verkenning van de technische aspecten van het schildersambacht. Nu ik daarin ben gegroeid, voel ik me vrijer om het narratieve verder te ontwikkelen aan de hand van metaforen, symboliek en kleurgebruik." Het kriebelt ook om andere speelvelden te betreden. "Al zal ik wel binnen de klassieke thema's blijven. Ik zou binnenkort graag meer focussen op landschappen, later worden dat misschien portretten."

ANDY FURNIERE

Eliza Pepermans' expo *The artist's studio* loopt van 3/11 tot 21/12 bij Schönfeld Gallery, schonfeldgallery.com

'Artist Studio's are mythical places'

By Andy Furniere, Bruzz Magazine

On occasion of the solo-exhibition 'The Artist's Studio'

reeks Het beeld

Les premiers jours du printemps à la campagne (1912), Pierre Bonnard

Elke zaterdag toont iemand ons zijn favoriete beeld: het werk dat altijd opnieuw beroert, troost of inspireert. Vandaag kiest **Eliza Pepermans**.



'Een paar maanden geleden ging ik naar de Fondation Louis Vuitton, waar de Russische Morozov-collectie werd geëxposeerd. Ik wilde naar een klein werkje van Cézanne gaan kijken dat ik al lang eens in het echt wilde zien. Maar ik werd heel onverwachts verrast door een totaal ander schilderij: *Les premiers jours du printemps à la campagne* van Pierre Bonnard. Een gigantisch werk dat me, zodra ik de kamer betrad, bij het nekvel greep. Ik stond er minstens twintig minuten naar te kijken, naar al die kleine tafereel, al die verschillende fragmenten.'

'Een koppeltje dat ligt te friemelen achter een boom. Kinderen die op engeltjes lijken, huppelend op gras dat wel dons lijkt. Op de achtergrond een paard met haar veulen ernaast. Het zijn symbolische, haast clichématige lentebeelden. Heel lieflijk en luchtig. Heel licht geschilderd ook. Maar het water van de vijver waarin de eenden dobberen, is net erg donker, bijna zwart. Dat geeft een heel vreemde energie aan het werk, die dualiteit maakt het tafereel mysterieus.'

'Sinds ik een paar jaar geleden last kreeg van hooikoorts, associeer ik de eerste lentedagen vooral met niesbuien (*lacht*). Maar het is – los daarvan – een van de mooiste periodes van het jaar. Alles staat in bloei, de wereld krijgt kleur en ruikt ook anders. Het doet me denken aan mijn kindertijd, aan spelen in de tuin, en aan terug met de fiets naar school kunnen, zonder jas.'

'Zoals velen ging ik op mijn achttiende studeren, eerst in Gent en daarna in Brussel. Nu woon ik in Antwerpen. Maar ik ben opgegroeid op het platteland. En om de



© Bridgeman images

drukte en het stadsleven te ontvluchten, keer ik daar heel graag naar terug. Om te tekenen. Ik associeer het platteland met een soort vakantiegevoel, ik ervaar er een andere vorm van concentratie, een die ik soms nodig heb.'

'Ik kende al wel kleinere werken van Pierre Bonnet. Hij schildert vaak huiselijke tafereel: zijn vrouw die een boek zit te lezen, of in bad zit. Intieme momenten.

Heel mooi, maar ik resonanceerde nooit zo intens met de schilder als die dag in de Fondation Louis Vuitton. Toen ik voor dit schilderij van enkele meters groot stond, kreeg ik meteen zin om erbij te zijn. Om ook tussen die mensen in dat park te gaan liggen. Om wat te liggen stoeien met een lief achter een boom. Of om gewoon eens een paard te aaien.'

Joke Van Caesbroeck

Eliza Pepermans is beeldend kunstenaar. De expo *Roses from the Country House*, een duotoonstelling met Thomas Renwart en het resultaat van een gezamenlijke residentie, loopt nog tot 9 juli bij Schönfeld Gallery (Brussel).



ODE AAN DE ROOS

Textielartiest Thomas Renwart vergaart wereldfaam met zijn schilderachtige wandtapijten vol geheime boodschappen. Beeldend kunstenaar Eliza Pepermans associeer je dan weer met speelse stillevens met gedekte tafels in de hoofdrol. Tijdens een gezamenlijke residentie lieten de twee zich elk vanuit hun eigen praktijk inspireren door een boeket bloemen. De kleurrijke doeken van Pepermans (foto) en de exclusieve quilts van Renwart zijn nu te zien in de duotentoonstelling *Roses From the Country House* bij Schönfeld Gallery.

**Expo *Roses from the Country House*, nog t.e.m. 9/7, Schönfeld Gallery,
Charleroisesteenweg 78, Brussel. schonfeldgallery.com**

Art Brussels gaat online én trekt de stad in: 'We willen banden blijven smeden'

EVENTS & FESTIVALS 03/6/2021 OA VREBOS DELEN: [f](#) [t](#) [✉](#)



© Kevin Van den Panhuyzen-BRUZZ | Art Brussels, editie 2019 op de site van Tour & Taxis. Vorig jaar moest de belangrijke kunstbeurs vanwege corona worden uitgesteld. Dit jaar gaat de beurs deels online door, en deels in galeries in de stad.

De beurs voor hedendaagse kunst [Art Brussels](#) ruilt dit jaar haar gebruikelijke lange weekend op Tour & Taxis in voor een Art Brussels WEEK die zich online én in verschillende galerieruimtes binnen en buiten Brussel afspeelt. Anne Vierstraete, directrice van Art Brussels: "We tonen erkende kunstenaars en bieden ook ruimte voor opkomende talenten uit alle continenten via de Belgische en internationale galeries die hen vertegenwoordigen."

LEES OOK Vlaming leert Brussel kennen via 'Zicht op Zuid': 'Ik zou graag in Brussel komen wonen'

De coronacrisis was een harde klap, waardoor alle events en beurzen in elk land stilvielen. Sinds de pandemie mogen beurzen en andere massa-evenementen niet meer plaatsvinden, waardoor Art Brussels in 2020 en 2021 werd geannuleerd. Dit jaar kiest de populaire hedendaagse kunstbeurs, de op een na oudste hedendaagse kunstbeurs ter wereld, voor een alternatief scenario: digitaal kan je van 1 tot 14 juni online [galerieshows](#) zien van over de hele wereld. "Je kan de werken in de Art Brussels [Online Viewing Room](#) ontdekken, gehost door Artsy, een online kunstverkoopsplatform," zegt Anne Vierstraete, directrice van Art Brussels.

Daarnaast openen de galeries in alle steden waar ze gevestigd zijn hun galerieruimtes gedurende vier dagen ter gelegenheid van de Art Brussels WEEK. Anne Vierstraete: "Niets kan de 'fysieke ontmoeting' met een kunstwerk en de levendige appreciatie ervan vervangen."

De Art Brussels WEEK zet meer dan 115 galerieshows in de kijker. Stadsplannen voor Antwerpen, Brussel, Knokke en Parijs gidsen bezoekers langs de diverse galeries en helpen hen om het galerieparcours voor te bereiden. Uiteraard zijn ook de galeries die buiten deze stadskernen vallen, bij dit evenement betrokken. Een overzicht van de tentoonstellingen in de deelnemende galeries, evenals de stadsplannen, zijn beschikbaar op de website. De binnen- en buitenlandse galeries die in 2020 geselecteerd waren om deel te nemen aan Art Brussels krijgen nu de kans om gratis mee te doen aan het alternatief van dit jaar.

Vierstraete: "We willen de galeries in het buitenland in de picture zetten met de Online Viewing Room, maar logischerwijze leggen we de focus op België voor de belevenis in de galeries zelf. Brussel, de thuisstad van Art Brussels, staat daarbij centraal." Zo staan meer bekende Brusselse hedendaagse kunstgaleries [Xavier Hufkens](#) en [Rodolphe Janssen](#) op de lijst, maar ook minder gekende en bezoekwaardige galeries als [Schönfeld Gallery](#) en [Stems Gallery](#).

We organiseren in Brussel op zaterdag en zondag in totaal zestien gratis gidsbeurten, begeleid in het Frans, Nederlands en Engels

— ANNE VIERSTRAETE, DIRECTRICE ART BRUSSELS



© Xavier Hufkens, courtesy of the artist | Lesley Vance, 'Untitled', te zien bij Xavier Hufkens.

Onlinebeurs

Vorige edities van de hedendaagse kunstbeurs wisten op de site van Tour & Taxis telkens meer dan 25.000 bezoekers te lokken. Daar konden internationale verzamelaars en bezoekers meerdere galeriën op één plek ontdekken. "Zo'n beurs is meer dan alleen een marktplaats: er zijn bijvoorbeeld talks, debatten en netwerkevents die kunstliefhebbers en -kenners in contact brengen met exposanten en kunstenaars. Daar creëer je een vertrouwensband die blijft bestaan, ook tijdens de pandemie. Die is wel veel kwalitatiever dan een band die je via een onlinekanaal kan bewerkstelligen," zegt Vierstraete.

Statistieken van de kunstverkoop in galeriën tonen aan dat er wel nog aan een trouw klantenbestand wordt verkocht, maar door de lockdowns zijn dat er minder, zowel online als op afspraak. Vierstraete: "Onlineverkoop gebeurt voornamelijk bij het bekende cliënteel, maar ook nieuwe klanten vinden hun weg naar de galeriën. Die moet je nadien trachten te onderhouden, wat een andere werking vraagt dan gewoonlijk."



© Schönfeld Gallery, courtesy of the artist | Eliza Pepermans, '(still life with) Skull and pot', in Schönfeld Gallery.

Zestig galeriën, waarvan veertig in Brussel, houden voor deze editie vier dagen lang hun deuren open. Art Brussels WEEK wil het dynamisme van Brussel en België beklemtonen en een breder publiek aansporen om de galeriën te bezoeken. "Art Brussels WEEK organiseert in Brussel op zaterdag en zondag in totaal zestien gratis gidsbeurten, begeleid in het Frans, Nederlands en Engels", zegt Vierstraete.

Een overzicht van de tentoonstellingen in de deelnemende galeriën, evenals de stadsplannen, zijn [hier](#) beschikbaar. De shows in de galeriën zijn 'fysiek' te bezoeken van donderdag 3 juni tot zondag 6 juni. De Online Viewing Room (OVR) kan vanaf maandag 1 juni t.e.m. maandag 14 bezocht worden.

ART BRUSSELS WEEK

'Art Brussels weaves its way into the heart of the city'

Published by Bruzz Magazine
On the occasion of the art fair

Expo Dinner Is Served

'In het alledaagse schuilt veel schoonheid': kunstenaar Eliza Pepermans tafelt met grootmeesters



Pepermans: 'De keukentafel voor mij ook een plek waar ik in dialoog ga met de meesters uit de kunstgeschiedenis, waar ik bij wijze van spreken mijn grote helden kan ontmoeten.' Beeld Eliza Pepermans

De jonge Belgische kunstenaar Eliza Pepermans serveert in *Dinner Is Served* speelse stillevens die smaken naar meer. Een viering van het leven vanachter de keukentafel: 'Laat mij maar gewoon het leven vieren.'

JONAS MORTIER 11 november 2021, 16:20

Stillebens met fruit, zonnebloemen, kreeft en boeken in de hoofdrol. In haar eerste solotentoonstelling bij Schönfeld Gallery presenteert beeldend kunstenaar Eliza Pepermans een nieuwe reeks luchtige en speelse stillevens. Ook in haar vorige tentoonstelling - toen nog bij Rufus Gallery in Gent - waren uitsluitend stillevens te zien, wat de vraag oproept waarom een jonge kunstenaar zo door een deur en door klassiek gegeven als het stilleven gebeten is?

Eliza Pepermans: "(lacht) Ik weet het niet. Dat is langzaam gegroeid. Ik was vroeger illustrator, maar drie jaar geleden kwam

er een soort kantelpunt waarbij ik er genoeg van had om voor klanten te werken en mijn eigen verhaal wilde vertellen. Maar wat dat verhaal ging worden, wist ik totaal nog niet. Ik ben beginnen tekenen aan de keukentafel - tekenen is nog altijd de basis van alles wat ik doe - en vervolgens is al dat werk dan aan de keukentafel ontstaan.”

De keukentafel staat letterlijk en figuurlijk centraal: de keukentafel als plek waar met vaste ingrediënten, met wat basiskleuren en terugkerende vormen, wordt gegoocheld om telkens iets nieuws te bereiden. De keukentafel ook als plek waar we het voorbije anderhalve jaar door corona noodgedwongen aan gekluisterd zaten.

“De titel *Dinner Is Served* verwijst daar zeker naar”, zegt Pepermans. “We hebben de voorbije tijd zoveel moeten missen. Voor een deel mag je het dan ook lezen als een uitnodiging, een sociale oproep: hier is mijn werk, het eten is klaar, schuif maar aan (*lacht*). Maar daarnaast is de keukentafel voor mij ook een plek waar ik in dialoog ga met de meesters uit de kunstgeschiedenis, waar ik bij wijze van spreken mijn grote helden kan ontmoeten, met hen kan tafelen als het ware.” Die helden zijn grootheden als Picasso, Van Gogh, Monet of Philip Guston, waarvan er hier en daar zichtbaar elementen het werk ingeslopen zijn, zonder dat het ‘werk in de stijl van’ wordt. Pepermans kookt er wel degelijk haar eigen potje mee.



Vrolijkheid is er in overvloed in het werk van Pepermans. Haar speels geschilderde zonnebloemen en kreeften, haar zuiderse kleuren zijn kleine, gebalde porties geluk. Beeld Eliza Pepermans

IMAGINAIRE REIS

Aan tafel, oog in oog met haar helden, maakt Pepermans een imaginaire reis door de kunstgeschiedenis, waarbij de alledaagse voorwerpen die ze schildert haar de kans geven om haar taal, haar gebruik van kleur en vorm, uit te puren. De eenvoudige, bijna banale, voorwerpen zijn ook een voortdurende herinnering dat het dagelijks leven ook heel wat moois te bieden heeft.

Pepermans: “Het is wellicht allemaal zo vanzelfsprekend dat we er niet meer naar kijken, maar er is zoveel schoonheid in het alledaagse te vinden. Ik heb geen al te grote boodschap, maar ik wil de kijker wél bewust maken van het feit dat die banale objecten rondom ons ook heel veel waarde hebben en dat het goed is om daar af en toe bij stil te staan.”

Voor Pepermans is de eenvoud van het alledaagse een remedie voor de chaotische wereld waar we in leven.

Pepermans: “Er zijn zoveel impulsen, het is zo’n chaotische wereld, en dan is het fijn om naar mijn atelier te gaan en daar stil te staan bij de zaken waar we te snel overgaan. Daar probeer ik de wereld rondom mij een beetje te ordenen om dat vervolgens op papier of doek te zetten. Daar word ik dan vrolijk van de simpele dingen.”

Vrolijkheid is er in overvloed in het werk van Pepermans. Haar speels geschilderde zonnebloemen en kreeften, haar zuiderse kleuren zijn kleine, gebalde porties geluk.

Pepermans: “Ik heb er gewoon ontzettend veel plezier in. Het kijken naar de wereld rondom mij, de verbazing die dat met zich meebrengt en dat proberen te vertalen in beelden. Ik denk dat dat speelse en luchtige daarvan komt. Laat mij maar gewoon het leven vieren.”



onderzetters van keramiek voegen een speelse toets toe aan elke feesttafel. € 35, wilderwilder.be



NEGRONINERD

Matt Hranek is een onvoorwaardelijke fan van de negroni, de Italiaanse, bitterzoete cocktail met gelijke delen gin, rode vermout en amaro. Hij verzamelt recepten voor zijn favoriete drank, in de klassieke en in afwijkende versies.

€ 17,95, uitgegeven bij Artisan Publishers, oa. via standaardboekhandel.be



Kijk nog eens

Illustrator Inge Rylant laat zich graag inspireren door mooie dingen en deelt haar vondsten hier. Deze week: gastvrijheid in geuren, smaken en kleuren.



TAFELTJE-DEK-JE

Schönfeld Gallery presenteert met *Dinner is served* een solotentoonstelling van de Belgische kunstenaar Eliza Pepermans. In schijnbaar naïeve vormen serveert ze een nieuwe reeks stillevens waarin fruit, kreeften, zonnebloemen en boeken afgebeeld worden.

Tot 19 december, schonfeldgallery.com



Look at this!

By Inge Rylant, DeStandaard

On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

DE STANDAARD DONDERDAG 25 NOVEMBER 2021



DS

'Zonnebloemen
schilderen,
is dat niet voor
oude vrouwtjes?'

Eliza Pepermans
bewijst het tegendeel

E.P.

© Eliza Pepermans

Cover for DeStandaard
On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

desalniettemin

Dominique Deckmyn

**De Zweedse comeback te veel**

Abba terug? Oké dan. Maar Crazy Frog, serieus? Crazy Frog, beste jongelui, was al een meme toen daar nog geen woord voor bestond. In 2004 kon een jonge persoon zijn, haar of hun identiteit nog niet digitaal bevestigen met, pakweg, een Fortnite-emote of een Snapchatfilter. Maar gelukkig hadden we ringtones! Jawel, er is een tijdperk geweest waarin mensen goed geld betaalden voor een paar seconden muziek die je alleen hoorde als iemand je opbelde. (In die jaren, moet u weten, gebruikten we onze telefoon om mensen te bellen.)

Crazy Frog begon als een Zweedse student die het geluid van een motorfiets nadoet. Een andere Zweed creëerde er een blauwe kikker bij, met een helm, een stofbril en, oh ja, een klein maar fier gedragen piemelkje. Een handelaar in ringtones zag dollartekens en verwierf meteen de rechten. En toen barstte de blauwe hel los. Om de verkoop van die ringtone te promoten, werd een ouwe electro-hit, namelijk 'Axel F', geremixt. Ach, geremixt – de track werd versneld en dat kikkergeluidje werd erbovenop gekleefd. Het werd een van de tophits van 2005. Dus volgden nog meer singles.

Crazy Frog was eventjes leuk, tot het niet meer leuk was. Is het in 2021 weer leuk? Tja, ringtones zijn er intussen niet meer (toch niet waar je voor betaalt). Maar er is wel TikTok. De perfecte plek voor een onbeschaamde blauwe kikker met een heel herkenbaar (zeg maar: dodelijk irritant) geluidje. Een aantal Crazy Frog-video's doet het blijkbaar al een tijdje goed op TikTok en YouTube. Het Zweedse animatiebedrijf dat de rechten op het figuurtje bezit, Kaktus Film, vindt de tijd aangebroken.

En dus komt er een comeback-single. Die zal uiteraard helemaal op maat van TikTok zijn geschreven. En, trouw aan het succesconcept, zal er weinig of geen originele muziek aan te pas komen. Zal de kikker-avatar virtuele concerten geven, zoals die andere overjarige Zweden? Hopelijk niet, maar de vrees bestaat dat u zelfs in de metaverse niet helemaal veilig zult zijn.

'Ik denk dat iedereen mij beu was. Ik was mezelf ook beu'

Actrice **Jennifer Lawrence** vertelt over hoe de kritiek op haar jongste projecten haar aanzette om na *Dark Phoenix* (2019) een actiepauze te nemen (in *Vanity Fair*).

**'We zijn alle twee koppig' 'Een deugd, toch?'****INTERVIEW VADER EN DOCHTER PEPERMANS, KUNSTENAARS**

Een vol jaar kampeert Albert Pepermans in zijn galerie, met elke vier weken een nieuwe greep uit zijn werk. Zijn dochter Eliza valt op met frisse stillevens. 'We delen het plezier in het schilderen.'

Samen praten over kunst doen ze zelden. Commentaar geven op elkaars werk al zeker niet. 'Ik zou niet durven', zegt Albert. 'En omgekeerd: zelf zou ik ook geen rekening houden met Eliza's opmerkingen.' 'Ik kan soms wel raden wat je ervan denkt', repliceert zij. 'Jij vindt alles goed, hé? Wel fijn hoe voorzichtig je hints geeft. Door boeken te tonen, of beelden door te sturen. Je wijst me op het ongepolijste in de kunst. Het gevoelsmatige trekt je aan.'

in rust en ordening, met drank en spijs en met hier en daar een absurde toets. Tekenen en schilderen zijn voor haar een tijdreis, zegt ze, een manier om te ontsnappen. Met het banale en het doodgewone als speelveld, om zelf in te vullen en bij te dromen.

Was het een verrassing, Albert, dat uw dochter ook de richting van de kunst insloeg?

Albert: 'Zeker. Ik zag haar vroeger nooit tekenen. We trokken ook niet zo vaak naar musea.'

Eliza: 'Misschien was je zelf te druk bezig? Bij mij moest het openbloeien. Ik werkte voor grafische bureaus, maar dat vond ik al snel te beperkend. Gaandeweg ben ik vrijer beginnen te tekenen, aan de keukentafel. Maar nu ik eraan denk: thuis hing de geur van olieverf altijd rond en wij vonden het heel normaal dat vader's avonds naar zijn atelier trok.'

Albert: 'Dat bevond zich in de kelder. Ik kon er alleen aan de slag als de kinderen sliepen. Schilderen was nachtwerk. Nu werk ik overdag en sla ik zelden een dag over.'



Eliza schildert stillevens met zuiderse flair. © Eliza Pepermans

'Thuis hing de geur van olieverf altijd rond. Wij vonden het heel normaal dat vader's avonds naar zijn atelier trok'

Eliza Pepermans

Is er zo'n moment waarop je beseft dat je kunstenaar bent?

Albert: 'Ik heb me al vroeg een beeldmaker gevoeld en ik wou er ook mijn beroep van maken. Ik werd illustrator bij uitgeverij Dupuis, voor onder meer Humo en Robbedoes, deed reclamewerk en had ook opdrachtgevers als Kaaithater, Malle-munt en Théâtre 140. Zo'n tien jaar heb ik dat volgehouden. Dat ik daarna les kon geven, gaf rechtlijnigheid aan mijn leven.'

De hang naar zelfstandigheid is iets wat jullie delen?

Albert: 'In opdracht werken zou mij niet meer lukken. Ik wil mijn eigen baas zijn, mijn eigen vrijheid vieren.'

Eliza: 'Ik denk dat we alle twee te koppig zijn, onze eigen zin willen doen.'

Albert: 'Dat is een deugd, toch! Ik probeer vooral mezelf niets wijs te maken. Eerlijk zijn, je eigenheid opzoeken en die respecteren: het is voor een kunstenaar het hoogste goed.'

Eliza: 'Voor sommigen is het uitdragen van een boodschap een missie. Terwijl ik niet het gevoel heb dat ik iets wil bijbrengen met mijn werk. Het moet sterk genoeg zijn om mensen aan te spreken. Een boodschap is niet mijn vertrekpunt.'

Albert: 'Je merkt in de kunstwereld hoe vaak er poses aangenomen worden. Dat kunstenaars daarvoor kiezen, maakt dat hun werk een commercieel product wordt waaraan ze dienstbaar zijn. Voor mij hoeft dat niet meer. Ieder zijn ding: een sociaal of politiek engagement zit niet in mijn werk. Het staat in dienst van het plezier in het schilderen.'

Albert en Eliza Pepermans zijn vader en dochter. Zijn carrière overspant 45 jaar, zij is sinds drie jaar in de ban van het 'vrije werk', zoals ze het noemt. Albert Pepermans (1947) put al sinds de jaren 70 uit popart, Cobra, de *Neue Wilde* en een eigen variant van *action painting*. Hij leeft zich uit in jamsessies met verf en kleur, vaak op grote bladen papier. Zijn stijl is intuïtief, zijn wereld die van strips, muziek en graffiti. Hij werkt in één geut, mixt figuratief en abstract, oude en nieuwe motieven, brutaal en teder, in grote en kleine series. Een werk is af als hij het signeert met een eigen stempel: klaar!

Eliza Pepermans (1988) maakt furore met haar tweede galeriesoel. De titel *Dinner is served* verwijst naar stillevens met zuiderse flair, maar ook naar haar helden. Fernand Léger, Pablo Picasso en Philip Guston schuiven mee aan tafel. In warme tinten en evenwichtige composities koestert ze het alledaagse. Plezier scheidt ze



'Ik zag Eliza vroeger nooit tekenen.' 'Misschien was je zelf te druk bezig?' © Dieter Telemans

Er valt ook een karakterieel verschil op: het impulsieve tegenover het bedachtzame.
Albert: 'Eliza zit voor een schaakbord en zet haar pionnen uit in een weldoordachte structuur. Ik zit voor datzelfde schaakbord en veeg alles weg.'

Eliza: 'Gemeenschappelijk is het tekenplezier, dat is zeker onze grootste drijfveer en motivatie. Vandaar vertrekt alles. Waarneming geeft mij houvast, daarna haal ik het geobserveerde door een Pepermans-filter. Ik bestudeer beelden, ga op zoek naar een kleurenpalet, bouw een compositie uit ... Er gaat een hele voorbereiding aan vooraf. Terwijl jij je atelier binnenstormt en aan een werk begint.'

Albert: 'Mijn enige voorbereiding is ...'
Eliza: '... Koffie drinken.'

Albert: 'Ook. Maar vooral toch tien keer hetzelfde formaat prepareren. En dan beginnen. Dan zie ik wel waar ik uitkom. Een schilderij is een gevecht. Soms verlies je een veldslag, maar daarom nog niet de oorlog. Ik verscheur dan wat mislukt, of zet er een laag verf over. Maar opgeven: nooit.'

Eliza: 'Voor mij geldt dat ook. Maar goed voorbereid zijn, betekent nog niet dat je de oorlog wint. Het kan ook eens tegenvallen.'

Albert, tien jaar geleden schreef ik in deze krant dat je de wilde jaren intussen achter de rug had. Het tegendeel lijkt waar. Je hebt een nieuwe drive en een tweede adem gevonden.

Albert: 'Dankzij Greet, mijn partner. Ze neemt me veel uit handen: ik moet alleen maar schilderen. Greet leidt ook een galerie, op twee locaties in Brussel en één in

'Eliza zit voor een schaakbord en zet haar pionnen uit in een wel-doordachte structuur. Ik zit voor datzelfde schaakbord en veeg alles weg'

Albert Pepermans

Antwerpen. Ik hoef me niet bezig te houden met die organisatie. Ik werk vlug en heb een grote productie. Het is een luxe-situatie, die me vrijheid geeft en zin om aan de slag te gaan.'

Kwantiteit is belangrijk, vind je?

Albert: 'Een keer om de tien jaar een prachtschilderij maken is mij te weinig. Ik wil constant bezig zijn. Vandaar dat ik rekken opzet en kies voor het repetitieve. Pop-

art deed dat ook al. Terwijl jij maar één werk om het jaar wil maken, niet, Eliza?'

Eliza: 'Dat niet, maar ik probeer wel een werkhethiek aan de dag te leggen. Ik ben ook veel selectiever, hou de beste werken over. Jij kiest voor produceren en tonen, jij bent daar een stuk zelfzekerder in.'

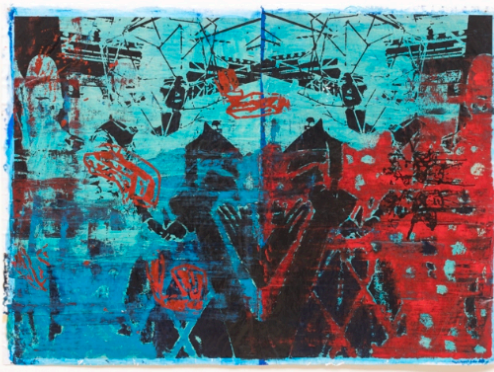
Het valt al een tijdje op: schilderen mag weer volop.

Eliza: 'Er is zeker meer aandacht voor schilderkunst. Er gebeuren frisse dingen, een nieuwe generatie dient zich aan. Je vindt ook meer vrouwelijke kunstenaars en gekleurde mensen in de galerieshows. Het grijze landschap krijgt een boost. Vroeger was er schroom: een boeket zonnebloemen schilderen, kan dat wel? Is dat niet voor oude vrouwtjes, voor zondagsschilders? Ik constateer dat het herkenbare aantrekt en rust biedt, misschien omdat we in zo'n drukke, chaotische tijd leven.'

Heb jij ooit stillevens geschilderd, Albert?

Albert: 'In Sint-Lucas ooit eens een fruittafereltje, denk ik. Ik ben een schilderende fotograaf: mijn stillevens zijn de beelden die ik zie en die ik opsla. Al duikt steeds vaker de abstractie op. Na de rock-'n-roll ben ik precies bij de freejazz beland.'

Geert Van der Speeten



'AlbertPepermans, Moscow, 2019. © Albert Pepermans

Eliza Pepermans, Dinner is served. Schönfeld Gallery, Brussel tot 19/12. Albert Pepermans exposeert in Schönfeld C in Brussel.

'Painting Sunflowers, isn't that for old ladies? Pepermans proves the opposite.'

By Geert van der Speeten, DeStandaard

On the occasion of the solo-exhibition 'Dinner is Served'

HIT & RUN ELIZA PEPERMANS (32) · BEELDEND KUNSTENAAR

‘Ik had beter niet “ja” gezegd toen ik “nee” bedoelde’

Foto Johan Jacobs
Zaterdag 27 november 2021 om 3.25 uur



Wat is uw vroegste herinnering?

Ik zit aan het zwembad, het is een warme zomerdag. Ik draag een blauw badpak met witte bloemetjes, dat roze kleurt als het nat wordt. Met mijn zus deel ik een grote handdoek. We eten puntboterhammen met kaas.

Welke levende persoon bewondert u het meest, en waarom?

Ik bewonder mensen die 100 procent hun dromen en ambities naja-gen. Zo iemand is Sam Dillemans. Zijn scherpe blik op de kunstwe-reld, zijn werkethiek en discipline en toewijding, zijn heldere inzicht in op de kunstgeschiedenis zijn ongeëvenaard.

Wanneer was u het gelukkigst?

Toen ik door de gangen van het Prado in Madrid wandelde.

Wat is uw grootste angst?

Op de brandstapel terechtkomen of gekruisigd worden.

Wat is uw onhebbelijkste karaktertrek?

Als de zaken niet lopen zoals ik wil, raak ik snel geïrriteerd. Ook geef ik te weinig toe dat het soms mijn fout is.

Wat is uw dierbaarste bezit?

Het genot dat ik ervaar bij het tekenen. Ik kan me urenlang verliezen in mijn eigen wereld, die losstaat van tijd of ruimte en waar het ge-voel van vrijheid en lichtheid overheerst.

Wat ziet u als u naar de toekomst kijkt?

Ik hoop dat ik mijn artistieke droom verder kan ontplooien. Dat ik verwonderd mag blijven door de wereld en door de mensen rondom mij.

Wat maakt u ongelukkig?

Opstaan en merken dat de koffie op is. Ik kan mijn dag niet beginnen zonder een kop koffie.

Als u iets dat uitgestorven is, zou kunnen terugbrengen, wat kiest u dan?

De telefooncabine. Ik vond het zalig de hoorn van de haak te nemen, een nummer op te zoeken in het telefoonboek en dat vervolgens te draaien. Wij belden alleen als het echt nodig was, als je een belangrijke boodschap moest doorgeven. Nu krijg ik vaak onnodige sms-berichtjes of mails: *please*, beperk je tot de essentie en het hoogstnoodzakelijke.

Wie of wat is de liefde van uw leven?

Mijn Lief ... en oliepastels van Sennelier: heerlijk vettig en intens mooie kleuren.

Wat had u beter niet gezegd, en tegen wie?

Telkens als ik 'ja' zei terwijl ik eigenlijk 'neen' bedoelde.

Wat is uw foutste guilty pleasure?

Ik heb 20 jaar elke avond naar *Thuis* gekeken. Onder druk van mijn omgeving heb ik het losgelaten; ondertussen ben ik al enkele maanden clean.

Wat bent u uw ouders verschuldigd?

Er was nauwelijks *fancy* speelgoed en we hadden een tv met enkel Canvas en VRT 1. We werden gedwongen op onszelf bezig te zijn, te tekenen, lezen, gezelschapspelletjes te spelen. Ik ben mijn oma en opa ook erg dankbaar voor de weidse velden waarin we mochten ravotten en voor de dieren zorgen.

Hebt u ooit 'ik hou van u' gezegd zonder het te menen?

Neen, maar ik zou het tegen sommigen niet opnieuw zeggen.

Welke stopwoordjes en zinnetsjes gebruikt u te veel?

'Vreselijk.'

Wat was uw grootste teleurstelling?

De huidige huizenprijzen.

Als u iets in uw eigen verleden zou kunnen veranderen, wat dan?

Ik had misschien geen beugel gedragen om van die spleet tussen mijn voorste tanden af te raken. Geeft wel karakter aan je gezicht, zo'n spleet.

Als u terug in de tijd kon reizen, waarheen zou u gaan?

Naar La Colombe d'Or in de jaren 20-30, een hotel-restaurant waar Picasso, Léger, Miró, Matisse, Braque ... verbleven in ruil voor kunst. Ik zou met hen aan tafel gaan, tussen hun kunst. Van Gogh moet ook komen. En als er nog plaats is ook Woody Allen.

Noem één ding dat de kwaliteit van uw leven zou verbeteren?

Een klein, afgelegen huisje omgeven door weidse velden, in de verte de zee of de bergen, geen internetverbinding.

Wat beschouwt u als uw grootste prestatie?

Dat ik voor mijn droom ben gegaan en een artistieke richting heb gekozen.

Wie moet u spelen in de film van uw leven?

Dennis Tyfus.

Wat is uw favoriete geur?

Warme zon, zonnecrème en afgereden graanveld.

Als wie of wat zou u graag op een verkleedfeestje opduiken?

Als Trinity uit *The matrix*. Die outfit! Ik zou mijn entree maken met een radslag, gevolgd door een dubbele salto en een drievoudige schroef. In slow motion.

Tegen wie zou u het liefst sorry zeggen en waarom?

Als kind heb ik mijn zus bevolen de ramen van de burens vol modder te smeren. Sorry, burens.

De liefde, hoe voelt dat?

Als iemand die 's avonds over mijn rug wrijft.

Hoe komt u tot rust?

Uren wandelen in de natuur, onderweg een éclair eten, 's avonds uitgeput thuiskomen en een Woody Allen-film kijken.

'Ik doe bij elk gerecht mayonaise'

Van welke gewoonte zou u graag af willen?

Ik doe bij elk gerecht mayonaise.

Hoe vaak hebt u seks?

Curieuzeneuzemosterdpot!

Wat zou uw superkracht zijn als vleesgeworden stripheer?

Ik zou mensen kunnen neersabelen met mijn geïrriteerde blik.

Wat houdt u wakker 's nachts?

Het gesnurk van mijn lief.

Welke song mogen ze spelen op uw begrafenis?

Ik heb zelf een cd gemaakt in elkaar gestoken met nogal een eclectische verzameling van aan nostalgische popsongs: 'Life's what you make it' van Talk Talk, 'Elle et moi' van Max Berlin, 'L'amour et la violence' van Sébastien Tellier, 'Summertime' van Big Brother and the Holding Company, 'Concerto in G minor, BWV 1058' van Bach, 'Waiting for a train' van Flash and the Pan, 'Max' van Paolo Conte ... en 'Warni Warni' van Omar Souleyman, ... Die volledige cd mogen zouden ze heel luid mogen afspelen.

Hoe wilt u herinnerd worden?

Als een gedreven kunstenaar die altijd trouw gebleven is aan zichzelf. Het zou prettig zijn mochten mijn kunstwerken de tand des tijds doorstaan. Er is nog werk aan de winkel, maar voor minder ga ik niet.

Dinner is served, Schönfeld Gallery, Brussel, tot 19/12. www.elizapepermans.be of www.schonfeldgallery.com



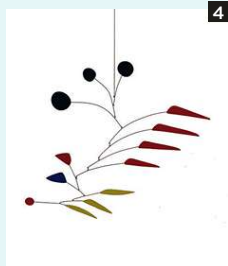
3

SOLOTENTOONSTELLING

Gepeperde kunst

Is creatief talent erfelijk? We zouden het gaan geloven als we naar het werk van **Eliza Pepermans** kijken. Zij is de dochter van Belgisch kunstenaar **Albert Pepermans** en toont nu haar schilderijen in de Brusselse Schönfeld Gallery. Binnen de solo-expo *Dinner is Served* presenteert ze er een reeks stilleven van tafels met bloemen, fruit, glazen wijn en kreeften erop. Om honger van te krijgen!

DINNER IS SERVED, ELIZA PEPERMANS. NOG TOT 19 DEC., SCHÖNFELD GALLERY, BRUSSEL, SCHONFELDGALLERY.COM



4

OVER DE GRENS

Calders kunsthall

In de Rotterdamse kunsthall kun je nu gaan kijken naar een tentoonstelling rond de Amerikaanse installatiekunstenaar **Alexander Calder** (1898-1976). Er worden twintig van zijn vaak zwevende en kleurrijke sculpturen en mobiles getoond. Die zijn samen te zien met door Calder geïnspireerde werken van tien andere gerenommeerde, hedendaagse kunstenaars, van **Olafur Eliasson** tot **Simone Leigh**.

CALDER NOW. NOG TOT 29 MEI 2021, KUNSTHAL, ROTTERDAM, KUNSTHAL.NL

CADEAUTIP

Villa Philippine

De Belgische **Philippine d'Otreppe** maakt doorgaans keramiek en tekeningen die bulken van vrouwelijke vormen en subtiele humor. Maar onlangs tekende ze ook het fantastische art-decomuseum Villa Empain. Het resultaat daarvan is nu te koop in de fysieke en virtuele shop van de villa, in de vorm van ansichtkaarten en unieke (aquarel)tekeningen ingekaderd op A4- en A5-formaat. Een droom van een kerstcadeau voor je kunstminnende naasten.

ZEVEN ANSICHTKAARTEN VOOR € 18; UNIEKE TEKENINGEN VANAF € 350. TE KOOP IN VILLA EMPAIN (BRUSSEL) EN VIA VILLAEMPAIN.COM

2 X KUNSTIGE BOEKEN

1000 JAAR VREUGDE EN VERDRIET

Ai Weiwei

De Chinese kunstenaar en activist **Ai Weiwei** heeft zijn memoires neergepend. In *1000 jaar vreugde en verdriet* vertelt hij over zijn geboorteland **China**, zijn familie, opgroeien in ballingschap, het kunstenaarschap en zijn politieke opvattingen. Een ode aan de vrije meningsuiting op papier. Verschenen bij Lebowski, € 26,99.



A DEPTH MOST WOULD DROWN IN

Elisa Maenhout

Dit fotoboek werpt een unieke blik op *mermaids* en *mermen*: een community van mensen die zich vereenzelvigen met de onderwaterwezens die we uit sprookjes kennen. Fotografe **Elisa Maenhout** weet in dit boek dromerige onderwaterbeelden te combineren met de harde realiteit wanneer zo'n mythisch wezen in de echte wereld terechtkomt.

VERSCHEEN BIJ MER., € 39,99.



5

1. PROJECT VOOR HET 'GELUKKIGE HUIS', ANS (BELGIË), 1987 © VANDENHOVE. CENTRUM VOOR ARCHITECTUUR EN KUNST - UNIVERSITEIT GENT. 2. OPEN CUBE 8/10 (1974). IN OPEN CUBES: LEWITT SOL, INCOMPLETE OPEN CUBES, NEW YORK, THE JOHN WEBER GALLERY, 1974 © FONDATION JEANNE & CHARLES VANDENHOVE, BELGIE. 3. ON A SUNNY AFTERNOON II © ELIZA PEPERMANS. 4. ALEXANDER CALDER, UNTITLED (1963), FONDATION GANDUR POUR L'ART, GENEVE. PHOTOGRAPH COURTESY OF CALDER FOUNDATION, NEW YORK / ART RESOURCE, NEW YORK. © 2021 CALDER FOUNDATION, NEW YORK / ARTISTS RIGHTS SOCIETY (ARS), NEW YORK / PICTORIGHT, AMSTERDAM. 5. © PHILIPPINE D'OTREPPE.

SPOTS OP

ONZE TO DO'S VOOR EEN FIJNE WEEK

In Spots Op tipt de redactie van *KW Weekend* wekelijks de beste expo's, concerten, uitstapjes en andere culturele activiteiten.

TEKST **BIEKE COBBAERT**



Artistieke moodswings

Rhapsody in Blue is een gloednieuwe tentoonstelling die loopt in villa Les Zéphyrus in Westende. De expo dompelt de bezoeker onder in moodswings en de naam ervan verwijst naar het muziekstuk van componist George Gershwin. Het stuk werd gecomponeerd in de roaring twenties, de woelige periode waarin ook villa Les Zéphyrus werd gebouwd. *Rhapsody in Blue* is nog tot 18 april 2022 gratis te bezoeken. Je ziet er werk van Hans Op De Beeck, Hadassah Emmerich, Hans De Meulenaere en Samyra Moumouh, Hedwig Brouckaert, Johan Creten, Maaïke Leyn, Sadie Murdoch, Sarah Yu Zeebroek, Sharon Van Overmeiren, Deogracias Hihalu, Thomas Leroy en Wim Goes.

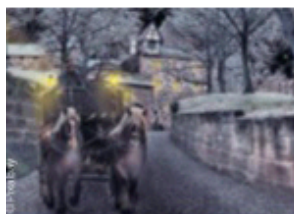
www.middelkerke.be



Dinner is served

Schönfeld Gallery in Brussel presenteert vanaf donderdag 11 november een solotentoonstelling van de Belgische kunstenares Eliza Pepermans (*1988, Gent). Haar schilderijen voelen met hun uitbundige kleuren en levendige beelden licht en speels aan. Maar achter de schijnbare naïeve directheid en flamboyante energie schuilt een voortdurende zoektocht naar compositie, vorm en kleurgebruik. De kunstenares houdt ervan de kijker op het verkeerde been te zetten en speelt duchtig met perspectief, betekenis en stilering. De tentoonstelling, getiteld *Dinner is served*, presenteert een nieuwe reeks stilleven waarin fruit, kreeften, zonnebloemen en boeken afgebeeld worden. Voor deze nieuwe reeks schilderijen besloot Eliza Pepermans om in haar verbeelding te reizen, wat haar toeliet om Monet, Picasso, Van Gogh en Léger te ontmoeten, met hen te tafelen, en van hun zuiderse kleurenpalet te proeven. Tegelijk puurt de kunstenares haar werk uit. Het verhaal wordt secundair, de techniek primeert. Zo daagt ze haar toeschouwer uit om stil te staan en aandachtig te kijken naar het alledaagse.

www.schonfeldgallery.com



Dracula gespot in Kasteel Beauvoorde

Volgens geruchten heeft Dracula zich verstopt in Kasteel Beauvoorde. Kinderen tot 12 jaar kunnen de aristocratische vampier

nog tot zondag 14 november zoeken tijdens een griezelige zoektocht. Op die laatste zondag is het kasteel trouwens gratis open voor het grote publiek. Want daarna sluit het voor enkele jaren de deuren voor een grondige restauratie. Wie dus nog een laatste keer een kijkje wil komen nemen, is welkom op het 'slotfeest' met kinderanimatie en rondleidingen.

www.kasteelbeauvoorde.be

Mancave in Waregem Expo

Waregem Expo is van donderdag 11 tot zondag 14 november het decor voor de Gentleman's Fair. De focus in deze grootse mancave ligt op de interesses van de man: auto's, moto's, horloges, wijn, mode, accessoires, bier, audio, maatpakken, gin, rum, video, fietsen, gadgets, reizen, interieur, design... Een groot aanbod, een uitgebreid netwerk van exposanten. Dames zijn uiteraard ook welkom.

www.gentlemansfair.be



Artikel

Eliza Pepermans · The Burgundian Summerhouse

De tentoonstelling 'The Burgundian Summerhouse' van Eliza Pepermans (°1988, Aalst) is de derde expositie in de jonge Gentse Galerie Rufus. Deze tentoonstellingsplaats liet ons eerder kennismaken met werk van Edouard Schneider en Pieter Van Eenoge. De persoon achter Galerie Rufus, grafisch ontwerper en docent aan Luca School of Arts Jens Versprille, richt zijn pijlen op 'hedendaagse, beeldende kunst met een sterk grafische inslag'.

Eliza Pepermans startte een aantal jaren geleden met editoriaal werk. Je kon haar illustraties terugvinden in toonaangevende kranten zoals De Morgen, De Standaard of het NRC Handelsblad. Kenmerkend was haar uitbundige en brute aanpak. Haar rauwe tekeningen werden toentertijd omschreven als 'illustrations that makes your eyes hurt' en staan in contrast met het werk dat we terugvinden in Galerie Rufus. Aan de muren hangen tal van recente schilderijen en verder kregen ook verschillende, kleinere voorstudies een plaats in de ruimte. Die zwart-wit schetsen etaleren Pepermans' onderzoek naar verschillende voorwerpen, zoals een stoel of een bos bloemen. Op de grotere en kleurrijke taferelen stelt ze nadien composities samen van die voorwerpen. We krijgen stilleven voorgeschoteld waarbij vissen het bord delen met een kaars en een pepermolen. Geen grote verhalen, het beeld primeert. Het geheel wordt op een serene manier aan ons voorgesteld in de kleine maar overzichtelijke ruimte.

Afgelopen zomer vertoefde Pepermans in een afgelegen Bourgondisch vakantiehuis, met in het achterhoofd het idee om tijdens die trip vooral niets te doen. Er ontbrak naar eigen zeggen een zwembad en vanaf de tweede dag begon ze volop te tekenen. Achteraf bladerde Pepermans doorheen haar schetsboeken en ze vond dat 'er nog vlees aan de tekeningen kleefde'. Galerie Rufus had haar een aantal maanden eerder gevraagd om een solotentoonstelling voor te bereiden en ze besloot om de gemaakte, Franse schetsen verder uit te werken. De voorstudies zijn voor Pepermans het hart van deze expo. Een logische keuze om die een prominente plek te geven op de expo én om de cyclus naar aanleiding van de opening te bundelen in een gelimiteerde publicatie getiteld 'Bourgondisch zomerhuis'.



Eliza Pepermans - The Burgundian Summerhouse

Pepermans omschrijft zichzelf tijdens het vullen van een schetsboek als een observator, iemand die de zaken die ze ziet onmiddellijk neerpent. De uitwerking nadien vraagt om er langer over na te denken. Starten doet ze met een grondlaag uit oliepastel, daaropvolgend gebruikt ze nog olieverf, pastel en/of potlood. De kleuren refereren naar een Bourgondisch landschap en dompelen Galerie Rufus onder in een Zuiderse vakantiesfeer.

Een eerste blik vangt drie vissen op een bord. Als je langer blijft staan ontdek je al snel een bijzonder kleurenondersje, onrustige borstelstreken, een liefde voor stippen en een eigenaardige, letterlijke omkadering van elk beeld. Aanvankelijk lijkt de benadering van Pepermans ruw en rommelig. De talrijke voorstudies en het feit dat ze diverse objecten zoals een vaas, een notenkraaker of een bol knoflook aandachtig ontleedt zorgen er echter voor dat het eindresultaat gevat op het papier staat.

Zelf geeft ze aan zich iedere keer bewust te zijn dat ze een tekening niet moet toewerken. Niet elke vierkante centimeter hoeft ingekleurd te zijn. Waar het van op een afstand lijkt alsof ze veel bladruimte overliet om ruimte te creëren merk je van dichtbij dat die witte gedeeltes ingevuld zijn. Het resultaat voelt desondanks niet overladen aan maar evenwichtig. Het is knap hoe een beeld rust kan verwezenlijken in zijn totaalvorm, je als lezer doet glimlachen door zijn vorm en je versteld doet staan van zijn compositie en doordachte eigenzinnigheid. Je kijkt naar drie vissen in een schaal en je voelt bijna de verf wanneer je dichtbij gaat gluren, dankzij het ontbreken van het glas van een kader. Je schuifelt verder naar achteren en geniet van de som. Eliza Pepermans laat je proeven en het ruikt er naar een stukje Frankrijk.

‘The Burgundian Summerhouse’ scheidt een boeiend en zuiders panorama voor wie van schone en interessante beelden houdt.